

Oikeustapauskokoelma

Asia C-437/13

Unitrading Ltd
vastaan
Staatssecretaris van Financiën

(Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisön tullikoodeksi — Tuontitullien kantaminen — Tavaroiden alkuperä — Todistuskeinot — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artikla — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Jäsenvaltioiden menettelyllinen itsemääräämisoikeus

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23.10.2014

Euroopan unionin oikeus — Periaatteet — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Tuontitullien kantaminen — Näyttö tuontitavaroiden alkuperästä perustuu kolmannen osapuolen tekemän tutkimuksen tuloksiin, joista kyseinen kolmas osapuoli ei anna lisätietoja — Sen hyväksyttävyyden, ettei tulliviranomaisten päätelmien oikeellisuutta voida tarkastaa — Asian arvioimisen kuuluminen kansalliselle tuomioistuimelle — Edellytykset

(Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla)

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että tulliviranomaisten kansallisten menettelysääntöjen mukaisesti hankkima näyttö tuontitavaran alkuperästä perustuu kolmannen osapuolen tekemän tutkimuksen tuloksiin, joista kyseinen kolmas osapuoli ei anna lisätietoja tulliviranomaisille eikä tullilmoituksen tekijälle, minkä seurauksena on vaikeampi tai mahdoton tutkia tai osoittaa vääräksi tehtyjen päätelmien oikeellisuus, kunhan tehokkuus- ja vastaavuusperiaatteita noudatetaan.

Jos asianosainen voi pätevästi riitauttaa sellaisen todisteen merkityksen, jonka oikeellisuudesta yksikään asianosaisista tai asiaa käsittelevä tuomioistuin ei voi täysin varmistua, muun muassa esittämällä, että kyseinen todiste voi olla ainoastaan välillinen näyttö väitetyistä tosiseikoista, ja tuomalla esiin muita seikkoja, jotka tukevat sen toisensuuntaisia väitteitä, kyseisen henkilön oikeutta perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitettuun tehokkaaseen oikeussuojaan ei ole lähtökohtaisesti loukattu. Koska tullikoodeksin 245 artiklassa säädetään tältä osin, että jäsenvaltioiden on annettava tullikoodeksin 243 artiklan mukaisen muutoksenhakumenettelyn täytäntöönpanoa koskevat säännökset, on todettava, että jäsenvaltioiden asiana on sisäisessä oikeusjärjestyksessään antaa menettelysäännöt tällaisia oikeussuojakeinoja varten, kuitenkin siten, että nämä menettelysäännöt eivät saa olla epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia jäsenvaltion sisäiseen oikeuteen perustuvia oikeussuojakeinoja (vastaavuusperiaate), eivätkä ne saa olla sellaisia, että unionin oikeudessa vahvistettujen oikeuksien käyttäminen on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa (tehokkuusperiaate). Jos kansallinen tuomioistuin toteaa, että tullivelallisuudelle asetettu todistustaakka ilmoitettujen tavaroiden alkuperästä siten, että tämän on osoitettava tulliviranomaisten käyttämä välillinen todiste merkityksettömäksi, voi

tehdä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi tällaisen näytön esittämisen erityisesti siksi, että se koskee tietoja, joita velallisella ei voi olla, sillä on tehokkuusperiaatteen noudattamisen takaamiseksi velvollisuus turvautua kaikkiin kansallisessa lainsäädännössä sen käyttöön annettuihin menettelyllisiin keinoihin, joihin kuuluu välttämättömien selvittämistoimien määrääminen. Jos kansallinen tuomioistuin kuitenkin kaikkia sille kansallisessa oikeudessa annettuja menettelykeinoja käytettyään toteaa, että kyseessä olevan tavaran alkuperä on jokin muu kuin ilmoitettu alkuperä ja että lisätullin tai jopa sakon määrääminen tulli-ilmoituksen tekijälle on näin ollen perusteltua, perusoikeuskirjan 47 artikla ei ole esteenä sille, että mainittu tuomioistuin tekee tällaisen päätöksen.

Jos oletetaan, etteivät tulliviranomaiset kykene antamaan lisätietoja kyseessä olevista tutkimuksista, sitä, onko tulliviranomaisten hyväksyttävä asianosaisen pyyntö saada teettää tutkimuksia omalla kustannuksellaan alkuperämaaksi ilmoitetussa maassa, sekä sitä, onko tältä kannalta merkitystä sillä, että tavaroista otettujen näytteiden osia, jotka asianosainen olisi voinut saada haltuunsa toisessa laboratorioissa tehtävää tutkimusta varten, säilytetään tietyn aikaa, ja jos vastaus on myöntävä, sitä, onko tulliviranomaisten huomautettava asianosaiselle, että tavaroista otettujen näytteiden osia on vielä käytettävissä ja että tämä voi pyytää näitä näytteitä mainittua tutkimusta varten, on arvioitava kansallisten menettelysääntöjen perusteella.

(ks. 26–30 kohta sekä tuomiolauselman 1 ja 2 kohta)